

செந்தமிழ்.

தொகுதி-சா.]
Vol. 43.

விய-வ்ரு ஆனி-மீ
June—July 1946.

[பகுதி. அ.
No. 8.

மஹாவித்துவான் மறைவு

சிகழும் விய ஆண்டு ஆனிமீ ௨௭ (11—7—46) உ வியாமுக் கிழமை, இராமநாதபுரம் ஸேதுஸமஸ்தான மஹாவித்வான் பாஷா கவிசேகர ஸ்ரீ. ரா. இராகவையங்காரவர்கள் பாகதிரபடைந்தது தெரிந்து மிகவும் வருந்துகிறோம். இவர், தென்னவராயன்புதக் கோட்டை என்னும் ஊரில் நயித்துருவகாசிபகோத்திரத்தினராய் நிலவிய ஸ்ரீ இராமாநுஜையங்கார் புத்திரர்; ஸேதுஸமஸ்தான மஹா வித்துவானு களினங்கிய ஸதாவதானம் ஸ்ரீமுத்துசாயிஜயங்காரவர் களின் மருகர் (சோதரிபுத்திரர்); இளமைப்பருவம் தொடங்கித் தம் மாதுலரிடம் தமிழ்க்கல்விபயின்று சிறந்த கவிபாடும் திறமும் உடையராய்த் திகழ்ந்தவர்; சிறந்த கேள்வியும், வடமொழியறிவும், ஆங்கிலமொழிப்பயிற்சியும் வாய்ந்தவர்; தென்னாட்டுப் பெருவள்ள லாய்த்திகழ்ந்த சேதுவேந்தர்பெருமானான பாஸ்காலேதுபதி யவர்கள், அவர் திருமைந்தான இராஜராஜேசுவர முத்துராமலிங்க ஸேதுபதியவர்கள், அவர் தம் அருமைக்குமாரரும் தமிழ்வள்ள லும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் சாசுவத அக்கிராசனரும் ஆன ஸ்ரீமது ஹிரணியகர்ப்பயாஜி ரவிசூல முத்துவிஜய பாகுநாத ராஜா மஹாமாட்சிமைதங்கிய ஷண்முகராஜேசுவரநாகநாதஸேதுபதி மஹாராஜாவர்கள் ஆகிய மூன்று அரசர்காலத்தும் ஸமஸ்தான மஹாவித்வானு களீற்றிருந்த அவர்கள் சபையை அலங்கரித்தவர்; அம்மூன்றுவேந்தர்கள்மீதும் பல சிறந்த தமிழ்ப்பிரபந்தங்களை இயற்றி, அவர்களாற் பரிசளித்துப் பாராட்டப்பெற்றமைபால், விக்கிரமன் குலோத்துங்கன் இராஜராஜன் என்னும் சோழமன்னர் முவரையும் உலா முதலியவற்றாற் சிறப்பித்துப்பாடி அவர்களால் நன்ஞமதித்துப் போற்றிக்கொள்ளப்பட்ட ஒட்டக்கத்தர் என்னும் புலவர் பெருமானொடொப்பிட்டு உலகம் புகழுகின்ற பெருமை புடையவர்; தமிழ்க்குரிசிலான பொன். பாண்டித்துரைத்தேவ ரவர்கள் சேதுவேந்தராகரவுபெற்று மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தை

நிறுவியகாலத்தில் அதன் வெளியீடான இச்சேந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்கு முதலாகிரியராயிருந்து பலதுறையிலும் அது சிறப்புற நன்குருடத்தியவர்; அதில் வெளியிட்ட சீரிய ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகளாற் பிற்காலத்து ஆராய்ச்சியாளர்க்கு ஆராய்தற்குரிய பொருள்களை விளக்கி வழிகாட்டியாயும் நிலவியவர்; செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் அநுபந்தமாக நூற்பதிப்பை மேற்கொண்டு, தொல்காப்பியப் பொருள்திகாரத்துச் செய்யுளியற்கு நச்சினூர்க்கினியர் வரைந்த உரையினையும், ஐந்திணையைப்பது களுநூல் இனியவைநாற்பது நேமிநாதம் பன்னிருபாட்டியல் திருநூற்றந்தாதி முதலியவற்றையும் நன்குஆராய்ந்து அச்சிட்டு வெளியிட்டவர்; தம் ஆயுட்காலம் முழுவதும் தமிழ்ச்சங்கத்து வித்யாவிஷய ஆலோசனைசபையங்கத்தினராயிருந்தும் நிர்வாகஸபையங்கத்தினராயிருந்தும் சங்கத்துத்தனித்தமிழ்ப்பரிசுக்களுக்குப் பரிசுக்கராயிருந்தும், பல ஆண்டுகள் சென்னைப்பல்கலைக்கழகத்துப் பரிசுக்கராகவும் பாடபுத்தகக்குழுவினரில் ஒருவராகவும் இருந்தும், ராஜா ஸர் அண்ணாமலை வள்ளலார் அமைத்த பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழாராய்ச்சித்துறைத் தலைவராகவும் பரிசுக்கராகவும் இருந்தும் தமிழ் வளர்ச்சியடையச் சலியாது உழைத்தவர்; வடமொழியிலுள்ள பகவத்கீதையையும் சாகுந்தலநாடகத்தையும் சொல்வளமும் பொருள்வளமும் முதலிய பல வளங்களும் நிரம்பிய தமிழ்ச் சந்தப்பாக்களாக மொழிபெயர்த்து தலியவர்; பாரிகாதையினைச் சிந்தைக்கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய வெண்பாயாப்பினால் இயற்றிப் பெரும்புலவர் பலரும் வியந்து பாராட்டுமாறு இக்காலத்துப் பாரியாய்விளங்கும் ராஜா ஸர் அண்ணாமலைசெட்டியாரவர்கள் நிறுவிய பல்கலைக்கழகத்தில் அரங்கேற்றி, அவர்கள் பெரிதுவந்தளித்த ஆயிரம்பொன் பரிசு பெற்றவர்; கவிஞர் வியக்குமாறு இராமாயணஸாரம் புனியெழுபது புல்லையமகவந்தாதி இராஜராஜேச்சாக்கோவை முதலிய பலபனுவல்களை இயற்றியவர்; உயர்ந்த பழந்தமிழிலக்கிய இலக்கண நூற்கடற்புகுந்து திளைத்துக் கரைகண்ட கூர்த்த மதிநலம் உடையவர்; தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூலுணுக்கங்களையும் சிந்தாமணி கம்பராமாயணம் முதலிய பாரகாவியநூலுணுக்கங்களையும் 'கேட்டார்ப்பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்பு' இனிது விரித்துரைக்கும் நாவியுறியிக்கவர்; மேலைச்சிவபுரிச்சன்மார்க்கஸபையினரால் 'மஹாவித்வான்' என்ற பட்டமும், சென்னை வடமொழிக்

கலைக்கழகத்தாரால் 'பாஷாகவிசேகர்' என்ற விருதும் சூட்டிச் சிறப்பிக்கப்பெற்றவர்; அவையிலுள்ளோர் விரும்பும் எப்பொருள் பற்றியும் அவகாசம் வேண்டாமலும் இடர்ப்படாமலும் தடையின்றி இனிய அமுதவாறு பெருக்கெடுத்தாற்போல விரிவுரைவழங்கும் ஆற்றல் மிக்கவர்; தாம் உண்மையென்று கண்டதை அஞ்சாது கூறி நிலைநாட்டும் மதிவலியும் மனவலியும் வாய்ந்தவர்; சைவ வைணவசபையாராலும் மடாதிபதிகளாலும் நன்குமதித்து வித்வத் ஸம்மானம் வழங்கப்பெற்றவர்; அரசர்களாலும் செல்வர்களாலும் புலவர்களாலும் பிறமொழியினராலும் பிறநாட்டினராலும் பாராட்டப்பெற்றவர். இவர்பெருமையெல்லாம் தனிப்புத்தகமாக விரிந்தெழுதத்தக்கன. (இவர் அண்ணாமலைக்கலைக்கழகத்துத் தமிழாராய்ச்சித்துறைத் தலைவராயிருந்தகாலத்தில் ஆராய்க்கெழுதிய கட்டுரைகளிற் பல ஒரு புத்தகமாக அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய கட்டுரைகளும் குறுந்தொகைக்கு இவர் எழுதிய அரிய பெரிய விரிவுரையும், பகவத்கீதை முதலியனவாக இவரியற்றிய நூல்கள் பலவும் இனி அச்சிட்டு வெளியிடத்தக்கனவாய் உள்ளன) அவற்றைச் செவ்வியமுறையில் அச்சிட்டு வெளியிட்டு, யாவரும் பயின்று பயனடையுமாறு புரிதல் இவர்திறத்துத் தமிழ் நாட்டார்செய்யவேண்டிய முதற்கடமையாகும். சிறந்த நூலாசிரியர், உரையாசிரியர், போதகாசிரியர், பத்திராசிரியர், பதிப்பாசிரியர், ஆராய்ச்சியாளர், சொற்பொழிவாளர், கவிஞர், மொழிபெயர்ப்பாளர், சமயநூலறிஞர், மொழிநூலறிஞர் என்று இத்திறத்தோருள் முன்னெண்ணத்தக்கவரான இவர்மறைவு தமிழ்க்கு ஈடுசெய்யமுடியாத பெருநஷ்டமாகும். இவர் தம் ஒளிபைநிறத்தி மறைத்தது,

முத்தமிழும் வல்லாய்! முதுராகவ கவிநு!

இத்தரையில் எல்லாய் இலங்கிலாய்—அத்தமிழ்தாய்

மன்மறைவு கண்ட வளநகரீபோல் வாடிந்றே

உன்மறைவு கண்ட வுலகு.

என்று நம்மால் இரங்கத்தக்கதாயிற்று) இவர் மறைவினால் வருந்தும் எல்லோர்க்கும் நமது அறுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். இந்த ஆனிமாதச் செந்தமிழ்ப்பகுதி இவர் நினைவிதழாக் வெளிவருகிறது. புலவர்பாடும் புகழுடைய இவரது ஆன்மா இறைவனடியினை நீழலிற் சாந்தியடைக. பத்திராசிரியர்.

பெரும்புலவர் பிரிவு

கிருவாளர், மஹாமஹோபாத்தியாய பண்டிதமணி
மு. கதிரேசச்சேட்டியாரவர்கள் எழுதியது.

சேதுஸமஸ்தான மகாவித்துவானும் பாஷாகவிசேகாரும் ஆகிய ரா. இராகவையங்காரவர்கள் தம் புகழுடலை நிறுத்திப் பூதவுடல் மறையப்பெற்றசெய்தியறிந்து பெரிதும் வருத்தமடைகின்றேன். நூற்பதுயாண்டுகளுக்குமேலாக இவர்களை யான் அறிவேன். ஏழு ஆண்டுகள் இடையறாது அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகத்தில் இவர்களோடு பழகியதுண்டு. சிறப்பாகத் தமிழ்மொழியும் பொதுவாக வடமொழி ஆங்கிலமொழிகளும் பயின்றவர்கள்; நிகரற்ற பெரும்புலமை வாய்ந்தவர்கள்; தமிழிலுள்ள சங்கநூல்களிற் பார்த் பயிற்சியுடையவர்கள்; நூலாசிரியர்களின் ஆழ்ந்த எண்ணங்களை எளிதிலறிந்து மிக்க சுவைபடப்பேசுந்திறமையில் இவர்களைப்போற் காண்டல் அரிது. தமிழிற்கண்ட நயங்களை ஆங்கிலநூலோடும் வடமொழிக்கருத்துக்களோடும் இயைத்துத் தாரதம்மியங்கண்டு அறிவுடையோர் வியக்கக்கூறும் அழகுநினைந்து நினைந்து இன்புறத்தக்கது. தமிழிற் புலமைக்கூறுகளாகவுள்ள செய்யுளியற்றல், உரைநடைவரைதல், நுண்ணியபொருள்களைத் துருவியாராய்தல், நிரல்படக்கோவைசெய்து இனிமையாகச் சொற்பொழிவாற்றல் ஆகிய எல்லாத்துறைகளிலும் சிறந்துயர்ந்த பேராற்றல் படைத்தவர்கள். மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று வெளிவரும் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையின் தொடக்கம் இவர்கள் கட்டுரைகளாலேயே சிறப்புற்றதென்பது யாவரும் உணர்வர். அரிய ஆராய்ச்சியுரைகளை அப்பத்திரிகையிற் கண்டு வியவாதார் யாரே? இவர்களுக்குச் சந்தப்பாடல்கள் இயற்றுவதிலும் தாழிசை பாடுவதிலும் மிகுதியான விருப்பம் உண்டு. இவர்கள் பாடல்களிலுள்ள சொற்களும் பொருள்நயங்களும் அறிஞருலகைத் தம்வயப்படுத்தும் இயல்பினவாகும். கம்பர் கவிநயங்களை இவர்கள் பேசத் தொடங்கினால், கேட்பவருள்ளம் அப்பேச்சில் ஈடுபட்டுச் சுவையுலகத்தில் இன்புற்று உலவும் என்பது மிகையாகாது. மகாவித்துவான் ஐயங்காரவர்களோடு அறிவுடையார் சந்திக்கநேர்ந்தால் வேறு உலகியற்பேச்சுக்களைப் பேசக்காண்டல் அரிதாகும். பேச்செல்லாம் தமிழிலக்கியமணமாகவே இருக்கும். எத்துணை நேர

மாயினும் இலக்கியப்பொருள்நயங்களைச் சலிப்பின்றிப் பேசு மகிழ்
 னீக்கும் ஆற்றல் இவர்களிடத்து விஞ்சிநிற்பதுண்டு. பழைய
 முறையில் அழுந்திக்கற்றப் புதியகாலத்திற்கும் ஏற்பத் தமிழ்க்
 கலைநயத்தை விளக்கிச்சொல்லும் இவர்களுடைய வாக்குவன்மையை
 மேனாட்டு நூல்களிலே திளைத்த அறிவுடையார்பலரும் மிகப்
 பாராட்டி வியந்துபேசுதல் உண்டு. அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகத்
 தில் தமிழாராய்ச்சித்துறையில் இவர்கள் இருந்தபொழுது தாம்
 கண்ட நுண்பொருள்களை எடுத்துரைத்து ஆசிரியர்களையும் மாண
 வரையும் அடிக்கடி இன்புறுத்துவது உண்டு. மற்றைப்புலவர்கள்
 அறிந்த நூல்களைக்கேட்டு இன்புறுதலும் அன்றைரைப்
 பாராட்டுதலும் ஆகிய நற்குணங்களும் இவர்களிடம் விளங்கின.
 நாலாயிரப்பிரபந்தங்களுக்குப் பேருரையாகவுள்ள வியாக்கியானங்
 களை இவர்கள் நுண்ணிதின் ஆராய்ந்து விளக்கிப்பேசுங்கால்
 அத்துறையில் மிகப்பயின்றாரும் கேட்டு வியப்பதுண்டு. (பாரி
 காதையை அழகிய வெண்பாக்களாகப்பாடித் தாமேசிறந்த உரைக்
 குறிப்பும் எழுதியுள்ளார்கள்.) செய்யுள்வடிவிலும், உரைநடையி
 லும் இன்னும் பலநூல்கள் இவர்களால் இயற்றப்பட்டனவாகும்.
 எல்லாவகையாலும் நிரம்பிய புலமையுடைய மகாவித்துவான்
 ஐயங்காரவர்களை இழந்தது தமிழ்நாட்டிற்கே குறைபாகும்.
 என்செய்யலாம்! கூற்றவன் கொடியனன்றோ! வினையளவு நின்று
 அதன் ஒழிவில் ஒழியும் உடலின் நிலையாமை இருந்தவாறு இது !!
 ஐயங்காரவர்களைப்போற் பேரறிவுபடைத்த புலவர்மணியொரு
 வரைக் காணவேண்டுமானால் எளிதில் இயல்வது அன்று. பெற
 லரும் மணியாகிய அவர்களை இனிக் காண்டல் எங்ஙனம் இயலும்?

அறிஞரலகத்தைக் கவலுறச்செய்து மறைந்த அவர்களின்
 பிரிவு நெஞ்சத்தை உருக்குந்தன்மைத்து. திருமாலுலகத்தில்
 நித்திய சூரிகளின் முன்னிலையில் தமிழ்நயத்தை இனிமைபெற
 எடுத்துரைத்து அன்றையும் இன்புறுத்தித் தாமும் இன்புறச்
 சென்றாரோ! இன்புற்று வாழ்க.

மகாவித்துவான் அவர்களின் அருமைக்குமாரரும் என்
 நன்பருமாகிய வித்துவான் இராமாநுஜ ஐயங்காரவர்களுக்கு
 இறைவன் ஆறுதலளிப்பாராக.

ஸேதுஸமஸ்தான மஹாலித்வான் பாஷாகவிசேகரர்
ஸ்ரீ. ரா. இராகவையங்காரவர்கள் பிரிவாற்றாது

புலவர்கள் இயற்றிய

இரங்கற்பாக்கள்

திருவாங்கூர்ப் பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்ப்பேராசிரியர்,
ஸ்ரீ ராவ்லாஹிப் பி. இராகவையங்காரவர்கள் இயற்றியவை.
கம்பன் பிறப்போ கபிலாவ தாரமோ

இம்பரிவ நென்ன இருந்தா னிறந்தானே
செம்பதுமை ஈன்றருளும் சீராகவனோடும்
அம்புலியிற் காண்டற் கரும்புலமை மாய்ந்ததுவே.

வித்தைப் பெருக்கினைநா வீறமைந்த சொற்பொழிவைப்
புத்தமுதப் பாவளத்தைப் போற்ற லுறுங்குணத்தை
எத்தைநினைந் தாலும் இடிந்துகுருஞ் சென்னருமை
அத்தை மகனார் பிரிந்ததுய ராற்றலனே.

நண்மா னுழைபுலத்தாய் நூற்கடலின் தேக்கமனாய்
எண்மாண் புகழாளா ராகவநீ எம்மைவிட்டு
விண்மான மேறி வீரசா நதிகடந்தால்
கண்மாளு மெங்கள் கதியென்ன சொல்லாயே.

இத்தா ரணியு ளிசையுடம்பை யீங்குவைத்துச்
செத்தார் குழுவிடைநீ சேர்ந்த செயலென்னோ
அத்தானே! உன்னருமை யன்பர்தமக் கவ்வுடல்தான்
எத்தாற் பயன்படும்நீ இல்லா திசையாயே.

கல்னிக் கடலே! கவிசேகர! சொல்லின்
செல்வப் பெருமானே சீராகவ! உன்னைக்
கொல்வித் ததுமுடக் கூற்றம் அஃதுனது
சொல்வித் தகத்தின் சுவையறிய வல்லதுவோ.

மாரி மழைபோல மண்புலவர் தேக்கிடநீ
வாரி வழங்கினையால் மாளாத வாக்கமுதம்
வீரியஞ்சே ரன்னதனை வின்புலவ ரும்விழைய
ஆரியநீ சென்றாயோ அன்னோரை ஊட்டுதற்கே.

மன்றேறி வாசிப்போர் வாயடங்க வேகல்விக்க
குன்றேறி நின்று குழுறுகின்ற கோளரியே
சென்றே யிரிந்தனையேற் சீரா கவவுன்றன்
இன்றேன் மொழிகேளா தெஞ்செனிகள் தூராவோ.

மூத்த துடலேனும் மூவாத நாவலத்தால்
ஏத்திளமை கொண்டா யிறந்தாயென் நேங்குமனம்
கோத்திருவன் சேதுபதி கொற்றமணி வாயிலுக்கோர்
கூத்தனென நின்றதமிழ்க் கோவே யிராகவனே.

நாடு புகழ்ச்சாமி நாதனைநாம் அன்றிழந்தோம்
சுடில் பெரும்புலவன் இராகவனை இன்றிழந்தோம்
பீடுபெற வாழ்ந்த பெருந்தமிழின் தாயந்தோ
கூடுமிரு கண்போய்க் குருடாய் வருந்தினளே.

செந்தமிழின் பாவளமோ தேர்சமய தத்துவமோ
அந்தமில்சீ ராழ்வார் அரும்பா சுரநயமோ
இந்த உலகியலோ இராகவன்வாய் வாய்த்தவெலாம்
விந்தையிகுத் தோர்க்கு வியப்பே விளைத்தனவால்.

கீதை மொழிபெயர்த்தான் கேடில் புகழ்க்காளி
தாதனார் சாகுந் தலத்தைத் தமிழ்செய்தான்
தீதகல எம்மான் திருவடிமேற் பரமாவை
ஓதியே யுய்ந்தான் உரைத்தான் தொழிற்சிறப்பே.

வஞ்சி நகரை வரையறுத்தான் வண்புலியின்
விஞ்சு நலம்விரித்தான் வேள்பாரி பாட்டிசைத்தான்
செஞ்சொற் பொருளுரையாற் செந்தமிழைழை மேம்படுத்தான்
எங்கும் இவைநிதிகள், இராகவனார் வைத்தனவே.

சங்கத் தமிழ்வளத்தைச் சாற்றுபவரார்? உலகிற்
பங்கமறக் கம்பன்றன் பாத்யங்கள் சொல்பவரார்?
எங்கள்மத மேன்மை இசைப்பவரார்? வாதீப
சிக்கம் இராகவன்றன் விண்பாய்ந்து சென்றபினே.

எந்தைக் கினிய மருமகனே என்னுடைய
புந்திக் கினித்துவந்த புத்தமுதே! நீதினைத்த
விந்தைப் பெருங்கடலில் மேலுமெமை விழ்த்தாது
சுந்தைக் துயர்க்கடலிற் சேர்க்கத் தழுகேயோ.

மாடுமனை மக்களிணும் மைத்துனைப் பெற்றதுவே
 ஈடிலதென் மெண்ணி யிருந்து மகிழ்ந்தேனே
 தேடியுமென் அத்தை திருமகனை யான்காணென்
 நீடுலக மென்முன் இருளாய் நிறைந்ததுவே.

தென்சொற் கடல்பருகித் தெய்வமொழியிற் றினைத்து
 மன்சொற் கடலாடி மன்றிவரும் மாமுகிலே
 இன்சொற்பொருட்பொழிவால் இராகவரீ ஈங்கிதைத்த
 நன்சொன் மணிபொறுக்கி நாவலர்கள் வாழ்வாரே.

சின்ன வயதுமுதற் சீராகவ! நீசெல்
 நன்னெறியே சென்று நலம் படைத்தேன் நாடறிய
 'என்னருமை யம்மாச்சேய்' என்றெனையும் போற்றினையால்
 பின்னமுற என்னோ பிரிந்திங் ககன்றாயே.

எய்ந்ததமிழ் வாழ்வி லிருவே மொருவேமென்
 ருய்ந்துபல ஒப்பை யறைந்து மகிழ்ந்தாயால்
 போர்தனையே பொன்னுலகம் போலியாய் என்னைவிட்டு
 வாய்ந்த பெருநா வலரா கவமணியே.

பன்னாக்கள் கொண்டு பலவாண் டமுதாலும்
 செந்நாப் புலவனெங்கள் சீராகவன் திரும்பான்
 பின்னா னவர்க்கவன்றன் பீடும் பெருமையுமே
 மின்னாகி நன்னெறியே காட்டி விளக்குமரோ.

'உன்னுடையன்' என்ற உயர்மொழியே யோதியுடல்
 மின்ன லெனநமுவி விண்ணகர்சென் றின்புற்றான்
 தென்னுடைய சீர்த்தி திகழ்ரா கவன் கவிஞர்
 மன்னுடைய காதைநமை வாழ்விக்க வல்லதுவே.

மதுரையம்பதித் திருவாளர் குமரகவி

மு. நாராயணசாமிபிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

தொன்றுதிகழ்தமிழ்ப்பெருநூற்பொருளுணர வியலார்முன்னுணிந்தெப்போதும்
 குன்றுகிகர் தமிழறிவு பலவிதத்து மவர்திகைக்கக் கூற வல்லோய்!
 மன்றுபுகழ் சேதுபதி உயரரங்கின் தமிழ்த்தலைவ மறைந்தா யந்தோ!
 என்றுனையா மினிக்காண்போம் இராகவனே! தமிழ்க்கடலே ஈடில் லோனே!

திருவாளர் ச. சோமசுந்தரபாரதியார் M.A., B.L. அவர்கள் இயற்றியவை.

அறக்கூறும் வள்ளுவனும் அறக்கவிசொற் கயிலனுமாம் அஞ்சா நெஞ்சத் திறக்கூறும் கீரனவன் திட்டமதி யொட்பயிகத் திகழும் செஞ்சொல் மறக்கூறும் பாவரசன் வண்புகழா ரிராகவப்பேர் வம்பக் கம்பன் புறக்கூறும் பழியஞ்சும் புலவனைநம் தமிழிழக்கும் புதுமை என்னே !

தன்காலத் தமிழ்வாணிற் புலமையொளித் தனிச்சுடர்நற் றகவார் கல்லி மின்கால விளங்கியகார் மேதினியிற் பழையதமிழ் விழைவோ ருள்ள நன்கால வரைநிலவ வரையாத கொடைப்பாரி பாட்டை நல்கித் தென்காலன் அறத்தானே திறம்பாமற் சென்றனன்கீர் இறவாச் செம்மல், விற்போரில் எதிர்த்தவர்தம் விறலழிக்கும் வீரனிரா கவன்போல் விஞ்சிச் சொற்போரில் நிகரில்பெரு நாவலனும் இராகவன்நாம் துயரச் சென்றான் கற்போர்விண் புலவர்சுவை கண்டறியாத் தமிழருத்தக் கருதியோ? நம் அற்போரு மவன் அதனை அவர்க்குணர்ந்து மருத்திகொலோ அறிக லோமே.

அம்புலியாள் செம்பியர்மூ வரசர்தொழத் தமிழாண்ட கூத்தர் போலச் செம்பியர்சீர்ச் சேதாசர் மூவர்முறை முதல்வரிசைச் சிறப்புச் செய்யத் தம்புலமை வீறுபுதுச் சங்கச்செக் தமிழ்த்தலைமை தாங்கி ஓங்கிப் பம்பிசையார் பாவலர் இராகவனார் பெருமையெவர் பகர வல்லார்.

அந்தம்அழு துண்பவரு மடைகின்றார் அழிவில்தமிழ் ழருந்தி வாழ்ந்தேன் செந்தமிழ்போல் தேவருணத் திதிப்பதுகொல்? தெரிவென்-எனச் செலவு கொண்டான் சந்ததமும் தமிழேபோற் றழைபுகழான் இராகவன்நற் சங்கத் தார்தம் முத்தியிருத் தவைதோறும் பொருளுரைகள் முழங்குவதை முனியா னன்றே.

அண்ணாமலைக்கலைக்கழகத்துத் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீ. ஓ. சே. வரதராஜையர் B.A. அவர்கள் இயற்றியவை.

சொல்லழகோபொருளழகோதொடையழகோபேரவையிற்சொற்போர்செய்து வெல்லழகோ னூண்பங்கள் மிகலிரித்துப்பதசாரம் மிளிரத் தீட்டிச் செல்லழகோ மதிவளர்க்குஞ் செயலழகோ இராகவனின் செம்மை சான்ற பல்லழகி லெவ்வழகைப் பகருவன்யான் பலரலறப் பாரீத் தாயே.

கோதுபதியாதபுலிக் கொற்றவர்கள் அறம்வளர்க்கும் குறிக்கோள் கொண்ட சேதுபதி மன்னரவைச் செம்புலவ னெனத்திகழ்த்த செல்வா செம்பூ மாதுபதி யடிமறவா மதிவலவ இராகவனின் வழிக்கொண் டாய்நீ யாதுபதி வைகுத்த நன்னகரோ பொன்னகரோ இசைக்கிற் பாயே.

கற்றாருட் கற்றவர்கள் பேரவையோர் கருத்திலுறக் கரைவோர் என்னச் சொற்றாறிக் கதற்கிலக்காச்சொன்மாரிபொழிந்தெதிர்ந்தோர்தொடைநடுக்கம் உற்றராய்த் தளர்ந்தொழிய வுயர்புலமைக் கொருவனென ஒளிர்ந்தாயுன்னைப் பெற்றாரே பெற்றவர்கள் இராகவநீ எமைப்பிரிந்த பெற்றி யென்னே.

அத்தாணி தனிலுற்றார் அசனிமுழக் கென அயிர்த்தார் அணுகி நோக்கி வித்தார மண்டபத்தில் இராகவன்சொற் பொழிவுகண்டு வியந்து நின்றார் எத்தாலும் வெலற்கரியா னிவன்புலமைக் குவமையிலை யென்னத் தேர்ந்தார் அத்தாவுன் சொல்லாற்றல் அவனியுளோ ரினிக்கேட்ட லமையா தந்தோ.

தண்டமிழ்வா ணரைப்புரக்கும் தகவினராஞ் சேதுபதி ஸமஸ்தானத்தில் வண்டமிழ்தேர் தருபுலவ! வணிகர்குல மணியண்ணு மலையென் றோதும் கொண்டல்தரு கலைக்கோயிற் குள்ளிருந்து பணியாற்றிக் கோதில் பன்னூல் கண்டருளிச் செய்தனை காசிபன்கால் வழிவந்த கவிஞ ரேறே.

உற்றறியு முல்லைதனக் குருள்சகட மளித்தவள்ள லுயர்வார் காதை நற்றமிழில் முதற்பாவில் நல்கியநீ யுயர்காளி தாசன் செய்த கற்றவர்கள் புகழ்ந்தேத்துஞ் சஞ்சந்தலைதன் கதைதமிழிற் கவினச்செய்தாய் மற்றுமுரை நடைபலவும் வகுத்துயர் இராகவநீ மறைந்ததென்னே.

கஞ்சத்தான் செய்யுடம்பு கவினழிந்து நிலைகுலைதல் கருத்து வைத்தே நெஞ்சத்தாற் பனுவல்பல இயற்றியிசை யுடல்நிறுவி நீள்வான் சென்றாய் வஞ்சத்தானிராகவநின் றன்னுயிரைத்தென்றிசைக்கோன் உலிதிற்கொண்டான் விஞ்சத்தா நொருவரிலா வீழுப்புலமை மிக்குயர்ந்த விபுதர் கோவே.

ஆராயும் வன்மைக்கு நின்வஞ்சி மாநக ராக்கமையும் சீரார் குறுந்தொகைப் பேருரை செப்புநின் திண்புலத்தைப் பாராண்ட பல்லவர் மெய்த்தோற்ற மாய்ந்த பரிசெவரும் நேராக ஆயும் முறைகாட்டும் ராகவ நின்மலனே.

அந்தணன் செந்தமிழ்ப் பாவலன் காசிப னூர்மரபில் வந்தவன் சேது பதிமன்னர் பேரவை வன்புலவன் செந்திரு மாலடிக்கண்பன் பலனால் செழுந்தமிழிற் றந்த இராகவன் ஆசா னடிமலர் சார்ந்தனனே.

மதுரையிலுள்ள இராமேசுவரதேவஸ்தானபாடசாலைத் தமிழ்ப்பேராசிரியர்
ஸ்ரீ. T. N. அப்பினையங்காரவர்கள் இயற்றியவை.

இன்று தமிழணங்கின் இன்சேய் தணங்கிடுநாள்
இன்று புலவர் இரங்கிடுநாள்—இன்றே
புலிவாழ் விகந்து புகழ் ராகவமால்
திவிவாழ் வுகந்த தினம்.

உண்மையாற் கல்வியால் உய்த்துணர்வாற் கேள்வியால்
திண்மையாற் பேசுந் திறமையால்—வண்மையால்
பண்தேர் கலிநலத்தாற் பாருலகில் யாரொருவர்
உண்டே இராகவனுக் கொப்பு

இல்லா வுலகத்தில் எங்கும் இராகவன்றான்
கல்லாக் கலையென்னக் கற்றுயர்ந்தான்—சொல்லாலே
மூவுலகும் வெல்வான் முதுநீர் விரிபாரின்
ஆவி' பிரிந்தகன்றா னால்.

செந்தமிழாங் கன்னியினச் சீர்மதுரைச் சங்கத்து
முந்து வளர்த்த முதற்றாய்மன்—சந்ததமும்
தென்னாட் டணியாத் திகழ் ராகவகவிஞன்
பொன்னா டலங்கரித்தான் போந்து.

சேது பதிவளர்க்குக் தீர்தமிழைத் தேவரிறை
ஓது கெனக்கேட் டிவப்பானே—பூதலத்திச்
சங்கத் தமிழ்நிதியாச் சாரும் இராகவனை
இங்கு வருகென் றிரந்து.

ஆனாத தெய்வ அமுதாட்டித் தாமவன்வாய்த்
தேனார் தமிழுண்டு தேக்கிடுவார்—வானாடர்
இன்பத்துக் குண்டோ இணை ராகவற்பிரிந்தார்
துன்பத்துக் குண்டோ துணை.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச்செந்தமிழுதவிப் பத்திராசிரியர்

T. K. இராமானுஜையங்கார் இயற்றியவை.

நயித்தருவ காசிபேகாத் திரம்விளங்க வுதித்தபெரு நாவல் லோனே !
வயிர்த்துவரு பகைவர்களும் மதித்தொழுகும் நட்பினரும் மகிழ்ந்து போற்ற
உயிர்த்தொகுதிக்குறுதிபுகல் னுல்பலவும் ஓர்ந்தினிதா உரைக்கும் நம்பி !
உயிர்த்தபரளமைப் பிரிந்ததுணக்கழிகே ? 11 நவம்பேர் ஓரியான்விக்கோய் !

தென்முகவை நகரமூக்கச் செந்தமிழ்த்தாய் தனியேக்கச் சேது நாட்டுத்
தன்மதுரை சண்முகரா ஜேசுனுள முருகவுயர் தமிழ்நாட் இள்ள
நன்மதுரை கவிவாணர் நனியிரக்கத் திருநாடு நண்ணும் நின்போல்
வன்மனது படைத்தவரும் உளர்கொல்லோ! ராகவப்பேர்மறையோரேறே!

நேயம்கூம் மாதுலரோ நிரையாட நினைந்தனையோ நிகரிலாத
சேயனைய ராஜரா ஜேச்சுரனைக் காணுதற்குச் சிந்தித் தாயோ
ஆயபுகழ்ப் பாற்கரனார் உறைசூழல் கண்டடையச் சூழ்ந்தாய் கொல்லோ
சேய்திரு நாட்டிடைநீ செல்லவிழை காரணமென் செப்பு வாயே.

ஆருயிர்கட் கெல்லாம் அபயந்தந் தின்பளிக்கும்
சீருடைய நாடு திகழ்சேது நாடென்பர்
ஏருடைய அந்நா டிரக்கப் பிறநாட்டுப்
பேருயிது பெருமை யாமோ? பெரியோனே!

எல்லாப் படியாலும் ஏற்றமுள தர்ச்சையென
நல்லோர் நவில்வரது நன்கறிந்து நாணளும்
புல்லாணிப் புண்ணியன்செம் பொன்னடிகள் போற்றியநீ
சொல்லாய் பரலோகஞ் செல்லத் துணிந்ததுவே.

கானிருக்கும் பசுந்துழாய்க் கரியமுகில் உவந்துறையும்
வானிருக்க உனைவிட்ட வையகத்தார் மதியென்னே
தேனிருக்கும் நறுஞ்சுவைசால் சிர்க்கம்பன் செய்கலிகட்கு
ஊனுருக்கி உயிருருக்கும் உரையினியார் உரைப்பாரே.

சங்கத் தொகைநூலிற் சாலப் புதைபொருள்கள்
எங்கட் கிதயத் திருளகல ஈந்தனைநீ
சங்கத் தமரர்பிரான் தாளே தொழும்புலவோர்
தங்கட்கும் நல்கத் தனிவிசம்பு சார்ந்தனையோ.

நந்தா வுரைவழங்கு நாவீறன் வந்தானென்
றந்தாமத் தார்புலவ ரானோர் முகிழ்ந்தனரோ
சிந்தா மணிவழங்கு தேவனெதிர் கொண்டனனோ
எந்தாய்! நீ விண்ணேற எண்ணியது நன்கறிந்தே.

கால இருளிற் கரந்தபொருள் பற்பலவும்
காலும் மதியொளியாற் காட்டிக் கடல்புடைசூழ்
ஞாலயிசை ஆராய்ச்சி யாளர்பலர் நண்ணுதற்கு
மூலமாய் நின்ற முதல்வா! மறைந்தனையோ.

நெடுந்தொகையாக் குறந்தொகையும் நிலவவுரை விரித்தோனே!
கழிப்புடனே புலவர்குழாம் களிக்கரிதம் வழங்குகொடை

மடம்படுசீர்ப் பாற்காவேள் மகிழ்புலவ! கலைத்தெய்வம்
நடம்பயிலும் நாவுடையாய்! ராகவனே! நண்ணுயோ.

வேத முதலாய் விளங்குதிருப் புல்லாணி
மாதவன்பால் என்றும் வழுவாத பத்திபுரி
சேது பதிகள் திருக்குலத்தோர் கொண்டாடும்
மூதறிஞ! நின்வாய் மொழியென்று கேட்போமே.

பத்திவெள்ள மென்றே பகரும் இராமகதை
முத்திரெறி யொன்றே மொழிகேத பாரிகதை
நத்துபுலி யேழுபத்து நன்கியல் சாகுந்தலமும்.
நித்தமுரை செய்யினும் நீநிலத்து வாராயோ.

தென்னர் மதுரை திகழும் தமிழ்ச்சங்கம்
மன்னுபொழிற் சென்னை வளர்ப்பல் கலைக்கழகம்
கண்ணெனும் அண்ணு மலைபல் கலைக்கழகம்
என்னுமிவற் றுன்போல் இயற்பணியார் செய்வாரே.

செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைதரும்முதற்றாய்ச்சீர்த்தசொல்லின்செல்வனாகி
வந்தபெரும் புகழ்ப்பாவூர கவிசேக ராரியநீ வான்புக் காலும்
இந்தநிலத் தெஞ்ஞான்றும் இயலிசைநாடகமெனவே இயம்ப நின்ற
முந்துதமிழ்ப் பயிரொடுநின் குலப்பயிரும் தழையஅருள் முகிலாய் வாழி.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலையாசிரியர்

ஸ்ரீ. வித்வான் R. வீரராகவையங்கரவர்கள் இயற்றியவை.

சீராரும் நயித்துருவ சூலம் விளக்கச் செந்தமிழோ டாரியமும் வாழ வந்த
பேராதபுகழ்மேயிராகவப்பேர்ப்பெருங்கவிஞன்றிருநாடுபெட்பச்சென்றான்
ஆராத பேரன்ப ரவன்சுற்றத்தா ரணவோரும் அலமந்து நொந்தார் அந்தோ
வாரிண்சொற்புலவீரென்னேசெய்வாயின் றமிழன்னையின் றயர மியம்பலாமோ.

தெருள்தரு மொளிர்சொற் கொண்டு திண்ணிதாய் அகத்திற் றூங்கும்
இருளற எறிந்து நின்ற இராகவ இரவி எஞ்ச
மருளுபுன் மலைத் தாகி மாண்பொருட் காட்சி யின்றி
இருளிடை இனிவை கிற்றே இன்றமி முலக மம்மா.

செந்தமிழேகுலதனமாக்கருதிலச்சேதுபதிபாற்கரப்பேர்ச்செங்கைவள்ளல்
சின்தைமகிழ் செகராச ராசன் நல்கு திருமேவு வுண்முகரீ ஜேசன் போற்ற
முந்துபெருங் கலைபரங்கிற் றலைவனாகி முதுமறைநே ரிராமகதை முன்னு கதை
சந்தயிகுபுகழ்ப்பாரி காதையோடு தக்கபுலி யெழுபுஃதும் தந்த வள்ளல்!

சிந்தைக் கினிய செலிக்கினிய செஞ்சொல்எம்
 புந்திக்குள் இன்பம் புகட்டிப் பொருந்திடநீ
 எந்தம் செலிக்கமுதை ஈந்தே இனிதுவந்தாய்
 அந்தோ நடந்தனையோ அந்தாமம் ஆதரித்தே.

அருமறை யிசைப ராலி யணிவிசும் பமரர் சூழும்
 திருமணி மண்ட பத்திற் றிருமகள் தேவன் நின்வாய்
 தருதமிழ் இயல்கள் பற்பல் செலிகளாற் சால மாந்திப்
 பெருமகி முவகை பூப்பப் பேணிக் பெட்டாய் போலும்.

பம்பும் குறுந்தொகையிற் பல்பொருளும் தோன்றல்சால்
 கம்பன் கலியிற் கருதும் கலின்பலவும்
 சக்கத் தமிழ்மணந்த நின்வாயாற் சாற்றிடநீ
 இக்கண் அடையாயோ இன்சொலமு தியாயோ.

மதுரைத்தமிழ்ச்சக்கக்கலாசாலையாசிரியர்
 சு. நல்லசிவன்பிள்ளையனர்கள் இயற்றியவை.

மாராம நாதபுர சமத்தான வித்வசிகா மணியாய் வாழ்ந்த
 சீராம னடிபரவும் இராகவப்பேர் புனைந்தகலைச் செல்வ மேமெய்
 சோராமல்வார்த்தையொன்றுஞ்சொல்லாமலுறவினர்க்குத்தன்பமொன்றுந்
 தாராம லுவர்ப்பெவர்க்குஞ் சாராமற் சகவாழ்வைத் தணந்தாயந்தோ.

பாற்கரப்பேர் வேந்தினுடன் இராஜரா ஜேச்சாரப்பேர் படைத்த வேந்தும்
 வேற்கரவேள் பெயர்மேவு நாகரா தேர்திரனும் வேந்தும் நின்னை
 மாற்கடவு னெனப்போற்றச் சமத்தான மழகுசெய்த மறைவல் லோனே
 காற்கடல்குழி புலிவாழ்வைத் துறந்தனையோ காண்பதெந்த காளோ நின்னை.

நன்னூலா ருரைத்தநல்லா சிரியரிலக் கணமனைத்தும் நாட்டில் வாய்ந்து
 பன்னூலு மெல்லைகண்டு பாவலர் சிகாமணியாய்ப் பாரில் வாழ்ந்த
 முன்னூலின் மணிமாற்பா இராகவப்பேர்ச் சொன்முதிலே முகவை வாழ்வே
 யென்னூலா சிரியரினை யிழந்துலக முறுதுயருக் கெல்லை யுண்டோ.

இந்நாட்டுப் புலவர்செலிக் குணவளித்தல் சாலுமென்றோ விமையா நாட்டப்
 பொன்னாட்டுப்புலவர்செலிக்குணவளிக்கப்புருத்தனைநின்போல்வார்தம்மை
 பெந்நாட்டுப் பெறுவம்நினை யிழந்ததுய ராற்றுவமோ இகத்தோர் போற்றுந்
 தென்னாட்டுக் கலியரசே! தாயிழந்த சேய்போன்று திகைக்கின் றோமே.

செந்தமிழ்க்கட்டுரைவரைதல்சொற்பொழிவாற்றதல்சிறந்தசெய்யுள்யாத் தல்-
அந்தமிழ்தூ லாராய்தல் ஆசிரியப் பெருந்தகையா யமர்ந்து கற்கும்
மைந்துளமா ணவர் தெளிய தூல்பயிற்ற வின்னபல வன்மை யாவும்
முந்தவொருக்கமைந்தகல்விக்கடலேயென்றுன்னமிழ்தமொழிகேட்போமே.
மாதாவை முனமிழந்துன் றிணைகொண்டு மகிழ்ந்தவுன்றன் மைந்த னான
வேதாவின் குலவிளக்காய் விளக்கும் இராமாதுஜப்பேர் வித்வ ரத்கம்
சேதாவின் கன்றென்ன நினையிழந்து புலம்புநிலை செப்பற் பாற்றோ
போதாருக் குழலாருன் புத்திரிய ருறுதுயரம் புகலலாமோ.
நின்னருமை யம்மாள்சேய் நின்பெயர்சேர் கவியரசு நிருபர் போற்றும்
அன்னகலைக் கடலளித்த சேஷாத்ரி யெனும்பெயர்சே ரண்ண லாம்பின்
றன்னுரிமை மருகனிவர் நினைநினைந்து நினைந்துருகித் தக்கண் ணீராற்
பொன்னனைய வுடனனைக்கும் புலம்புகண்டிக் குருகாதார் புலியில் யாரே.
இறப்புலகி வியல்பெனினு மின்புலமைத் திறத்தினுறு மேற்றல் தன்னைப்
பிறப்பிலரி நாயவுன்றன் பிறப்பினைப் பேசுத்தினைப் பெருநீர் ஞாலம்
மறப்புறமோ பெறற்கரிய மாமணியைக் கடலுகுத்த வண்ணம் போலாம்
அறப்பெரிய துயர்க்கடவி லாழ்ந்தேற்றின் பிரிலையெங்க னூற்றவேமோ.
ஒப்பரிய புகழறிவுச் சுடர்மறைந்த தெனக்கடல்கு மூலக மோத
இப்புலிவிட் டகன்றனையே யெப்பிறப்பி லுணைக்காண்பே மெந்தா யெந்தாய்
மைப்புயனீர் மழைபொழிதன் மானமொழி மழைபொழியும் வானே மாழ்கி
ஐப்புகுது மீயேபோன் மயங்குமெமக்கோர்மாற்ற மறைந்திடாயோ.
ஆக்குவரும் பொழுதெல்லா மருகிறுந்தெற் கழுதளிக்கு மரசே யுன்றன்
பூக்கமலைவாழ்மனைக்குப்போந்துணவுகொளும்போத்துபுரிவோடின்றென்
பாங்கிருக்கக் காண்கிலனே பகன்மலரும் பக்கயத்தைப் பழித்தெப் போதும்
சங்குமலர் நின்வதன மினிக்காணு காளுமுண்டோ வீணையிலாதாய்.
வியவருடம் ஆனிமகி யிருபானே மெனுந்திகதி வியாழன் பூர்வத்
தியல்திதிபத் துடனொருமுன் நித்திரநா ளிந்நாளோ வேந்தா லிக்கு
வயமருவு கேசரிபோற் றலையிரீந்து பிரசங்க மாரி பெய்யும்
செயன்மிருந்த நினையிழந்து தேயமெலார் துயருழக்கச் செய்த னாளே.
அந்தோநின் றனையிழந்த சுதனையெழிற் புதல்வியரை யன்னோ ரீன்ற
சந்தாரும் பவுத்திரரை யுறவினரைத் தமிழுலகைத் தாய்போற் றுக்கி
முந்தார்வத் துடனிலணி புரத்ததுபோற் றெய்வீக முறையிற் காத்தல்
கந்தாமத் திருத்துளவோ னருட்பதத்திற் சாந்திநிலை யடைந்து வாழி.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலையாசிரியர்

திரு. K. சிவநாஸம்பிள்ளையவர்கள் பாடியவை.

சீராருஞ் சேதுபதி ஸமஸ்தான மகாகலியாய்ச் சிறப்புப் பெற்றுப்
பாராரும் புகழ்ந்தேத்தும் இராகவப்பேர்ச் சீமானே பாரின் நீங்கி
ஏராரும் புல்லணியி லிருக்குமிறை யடிசேர்ந்தா யென்று கேட்டு
நாராசந் தனைக்காய்ச்சி நடுச்செலியில் நுழைத்தாற்போல் நடுக்குற்றோமே.

மன்னாகும் பாற்கரவேள் முகவைதனிற் தமிழ்ச்சங்கம் வைத்த ஞான்று
நன்னாவி றுளநின்னையாசானு கெனச்சிறப்பு நல்கி வைத்தான்
அன்னாவி லடியனையும் மாணவனு ளுவந்தேற்றக் கறிவு நூல்கள்
சின்னாக்கள் பயிற்றுவித்தாய் அன்னதனாற் புலவனெனச் சிறந்து ளேனே.

மன்னர்மன்னர் போற்றுதிருச் சேதுபதி மணிவாசல் மாலித் வாணாய்ச்
சொன்னயமும் பொருணயமும் துலங்குமவே கலிசொல்லுந் தூயோ னாகிப்
பன்னயங்கொள் பிரசங்கம்பாரிலுளோர் கொண்டாடப் பண்பாய்ச் செய்யும்
நன்னயங்கொள் இராகவப்பேர் நாவலனே! எங்குற்றாய் நல்லு வாயே.

தூயவர்கள் போற்றிசெயும் அரங்கத்திற் கண்வளநூற் துளவோ னான
மாயவன்சீர் மறவாத மாண்புமிகும் இராகவப்பேர் மதிவல் லோனே
பேயுடனே பழகுநினும் பிரிவதரி தென்றுலகோர் பேசா நிற்பர்
தாயினுஞ்சீர் தகவுடையாய் நின்றிரிவெம் மன்னவராற் சகிக்கற் பாற்றோ.

சண்முகரா ஜேச்சுவர சேதுபதி சபையினிலே சார்ந்து நீதான்
ஒண்மைபெறுகவிகள் சொலிப்பொருள்கூறிப்புலவரொலாமுவப்பச்செய்வாய்
வெண்மையுள கலிசொலுவார் திறங்கண்டு மவர்கவிக்கு மேன்மை யாகத்
திண்மையுளபொருளுரைப்பாய் இராகவனெனின் பெருமைசெப்பற்பாற்றோ.

மன்பாண்டித் துரைமகிபன் மதுரையிலே தமிழ்ச்சங்கம் வைத்த ஞான்று
தென்பாண்டி நாட்டில்வளர் தீர்தமிழையுலகிலுளோர் தேர்ந்தே யுய்தற்
கன்பாலே செந்தமிழ்ப்பத் திரிகைதனை நிறுவ அதன் ஜசா னாகி
இன்பாலேய் கட்டுரைக ளெழுதியுய்த்தாய் உலகிரங்க ஏக லாமோ.

ஏடாரும் அலக்கலணி சேதுபதி வேந்தரெலாம் இணையி லாத
தோடாக்கள் நினக்களித்தும் சொல்லரிய பரிசீர்துந் துலக்கச் செய்தார்
கோடாத செக்கோலான் சண்முகரா ஜேச்சுவரீ குறித்த வெல்லாம்
வாடாத படித்தான் என்னகுறை வானேக வழத்து வாயே.

மன்னவரில் ரீதியுள் சண்முகரா ஜேசனானன் மாண்பு வாய்ந்த
நன்னயங்கொள் நாட்டிலருக் கல்லிசெல்வம் நினக்குண்டு கன்மை மிக்குச்
சொன்னபடி கேட்கின்ற மகார்மருகர் தாமுண்டு தாயோய் நிமிங்கிங்
கென்னகுறை இராகவரீ இம்பர்விடுத் தும்பறற இயம்பு வாயே.

பாற்கடலிற் பள்ளிகொளும் பரமனடி மறவாத பண்பா வள்ளற்
பாற்கரனு மிராஜரா ஜேச்சுரனும் தினகரனும் பரிவாய்ச் சொர்க்கம்
வீற்றிருப்பா ரென்றதனைப் பார்ப்பதற்கோ அன்னவர்கள் விரும்பு தூல்கள்
சாற்றாதற்கோ சென்றிட்டாய் ராகவப்பேர் மதிவல்லோய் சாற்று வாயே.

சக்கரத்தான் திருவடியே நாரகமாய்ப் போற்றிவருஞ் சதுர ரான
தக்கவர்கள் புகழ்த்தேத்தும் இராகவப்பேர்ச் சீமானே தரணி தன்னில்
ஒக்கலழ மக்களழ வுலகினர்நா மழுதிடநின் உடலை ரீத்தாய்
எக்கலையும் பெற்றனைரீ நிறையாயுள் பெறாத தென்னே இயம்பு வாயே.

தெய்வமறை சைவமறை திருமுறைகள் முதலியவை தேர்த்தே யார்க்கும்
ஐயமறப் பொருளுரைப்பாய் பரனடியார் குருபூஜை அன்பாய்ச் செய்வாய்
உய்யுநெறியிதவெனவே ஆவினுக்கும் ஆதலார்க்கும் உணவீவாய்நன்
மெய்ம்மறையோர் குலக்குரிசில் இராகவரீ யெங்கும்றாய் விள்ளு வாயே.

மனத்தாலும் வாக்காலும் மரபாலும் நினைப்பிரியா மாண்பு வாய்த்தோன்
தனத்தாலும் கல்லிநலம் சாந்தகுணம் இவற்றாலும் தாழ்வி லாதோன்
இனத்தாலுஞ் சிறந்தவுன்றன் மாதலன்சேய் நின்றிரிவால் ஏங்கு கின்றான்
கனத்தான்மிக் காயவன்றான் தேறவொரு கன்மாற்றங் கழறாய் அத்தோ.

ஆரியமுஞ் செத்தமிழும் ஆங்கிலமும் தேர்த்துணர்ந்தோய் அறிஞர் தம்முட்
கூரியசீர் மதியுடையாய் இராகவப்பேர்க் குரிசிலுன்றன் குறிப்பை யோர்த்து
சீரியகன் மார்க்கமதிற் செல்லுமிரா மாதுஜப்பேர்ச் செம்ம லென்றும்
பாரியொடும் மக்களொடும் பல்லாழி வாழவருள் பாலிப் பாயே.

முன்னு வியவருடம் ஆனிமதி மூவொன்பான்
தன்னு குருவாரஞ் சுல்பக்கம்-மன்னும்
திரயோ தசியே செயராக வன்றான்
திருநாடு சேர்த்த தினம்.

இராமநாதபுரம் இராஜாஸ் ஹைஸ்கூல் தமிழாசிரியர்

ஸ்ரீ. ஜே. நாராயணசுந்தரம் ஐயங்காரவர்கள் இயற்றியவை.

நாரார் தருபாற் கரன்ராச ராசே சன்சண் முகராசன்
பாரா தரிக்க வருசேது பதிமா மரபின் இம்மூவர்
பேரா ரவைநா யகமணியே பேணும் பெரிய ராவகப்பேர்ச்
சீரா ளாவம் புவிநீத்தாய் செயலொன் றுண்டோ செப்பாயே.

முன்னோர் நூலுக் குரைகண்டாய் மூவாச் செய்யுள் நூல்வகுத்தாய்
பின்னோர் செலிக்கின் னமுதளித்தாய் பேரா ராய்ச்சித் துறைவளர்த்தாய்
இன்னோ ரன்ன செயலெல்லாம் என்னோ கைவிட் டேகிணையால்
அன்னோ வரரா கவமாலே யாரே பொறுப்பார் நின்றிரிவே.

சாகூந் தலநூல் தந்தாய்க்குச் சாகூந் தலமம் புலியாமோ
வேகூந் தலநின் னுடலேக விட்டுச் சென்ற யிராகவநீ
ஏகூந் தலமிக் குயர்வாமா லென்றே கொளினு முலகெல்லாம்
நோகூந் தலமா நின்னலனே நோக்கத் தகுமோ நுவலாயே.

ஈறெய் திலதா மிசையெய்தி யிராக வப்பே ரிவண்வைத்தாய்
வேறெய் தியபன் மொழியாரும் வியக்கும் படிமே டையிலேறி
மாறெய் துகரிக் கில்லாதே வள்ளற் றமிழ்ச்சொல் மழைபொழியும்
வீறெய் தியநின் வளநாவை வெந்திச் சுவைக்க விட்டாயே.

சேதுக் கதிபன் சண்முகரா சேசன் சபையிற் சிறந்துதமிழ்
மாதுக் கணியாம் நின்றபாடல் வளங்கூ ருரைகாண் வருநாவாற்
காதுக் கினிதா யென்பாடற் கவினுங் காட்டிக் களிசெய்வாய்
எதுக் குலகை நீத்தாயால் இராக வப்பே ரேந்தாலோ.

வியநா மத்தரண் டானிமதி வெந்திக் கேட்டை. யம்புலிநின்
வியநீக் கத்துன் புறமானி மிகுமிக் கேட்டை வினைத்தனவோ
நயமார் பொன்னுன் பெரும்புலமை நாடித் தன்னு ளழைத்தேற்க
அயல்மே வினையோ இராகவப்பே ரண்ணு லென்னோ வகன்றாயே.

தண்டமிழு மாரியமும் சற்சமய சாத்திரமும்
மொண்டமிழ்தம் பெய்யு முகில்நீர்மை—கொண்டு
புலந்தழைக்க விக்குப் புரிநாக வன்மேற்
கலந்தழைக்கச் சென்றான் களித்து.

மாஜி பாலபாடசாலைப் பரிசோதகர்

ஸ்ரீ. வே. முத்துலாமி ஐயாவர்கள் M.A., L.T. இயற்றியவை.

தென்னவன்பாண் டியநாட்டிற் செந்தமிழ்மா தென்றுமுள செவ்விக் கேற்பத்
தென்னவரா யன்புதுவைத் திருப்பதியில் வைணவச்சீர் சிறந்து வீறும்
தென்கலையி ராமாநு ளையங்கார் தவமகவாத் திகழத் தோன்றித்
தென்முகவை வேத்தவைவித் துவமாமன் பாற்கலைகள் தெளிந்தாய் அந்நான்.

தென்மொழியின் இனியஇலக் கியஇலக்க ணக்கடலுள் தீனைத்தே யாடி
நன்மொழியாம்வடமொழியின் நயக்கண்டு மேன்மொழியா ஞாலம் போற்றும்
மன்மொழியிற் நேர்ச்சிதக வாய்ந்தறிவின் மலையேபோல் வளர்ந்தாய் கீழோர்
புன்மொழியே பயின்றிலைபேர்ப் புலவர்நாடேன்புகுந்தாய் புகலு வாயே.

மதிநுட்பம் நூலோடு மருவியீ வளர்த்தபுது மதுரைச் சங்கத்
ததிநுட்ப ஆராய்ச்சி வளங்காட்டிச் செந்தமிழின் ஆசா னாதி
இதிநுட்ப மெனப்பலகட் டிரையுங்கல் வெட்டுரையும் எழுதியீந்தாய்
கதிநுட்பம் காண்டற்குத் திருநாடு சென்றனையோ கலைஞர் ஏறே.

அணியணியா அணியழகும் ஆர்த்தபொரு ளழகுஞ்சொல் லழகுஞ் சேர
மணிமணியாக் கலிபாடும் மணிநாவெக் கே? கலரா மாய னன்தில்
திணிதிணியாப்பொருள்வளங்கள் செகமதிக்கமிகவிரிக்கும் திருவாக்கெக்கே?
பிணிபிணியாற் றமிழுலகம் பேதுறீ பிரிதலென்னே பேச வாயே.

கன்னனையே நேரம்பாற் கரணமிரா சேசலுநா கநாத் சேது
மன்னவனும் மூன்றுதலை முறையூன்று தலைப்புலமை வகித்து நின்றாய்
பொன்னிவளச் சோண்டுப் புகல்முவேந்தவைக்களத்துப் பொருவில் சீர்த்தி
மன்னியஒண் கூத்தனென மதித்தனம்வன் கூற்றுவனால் மறைந்தாய் அந்தோ.

உன்பெருமை யுணருகிலாய் எளியனையுன் மாளிகைக்கே யுவப்போ டேற்றே
இன்புறநா ழிசைக்கீதை பாரிவெண்பா புலியெழுபு திராச ராச
மன்பெறுசீர்க்கோவைசெல்க்கிசைத்தென்னோடென்கலியவவள்ளம் கோமான்
தன்புறஞ்சேர் தகைநினைந்தென் என்புக என்பிரிந்தாய்? சாற்று வாயே.

மாயவன்பொன் னடித்தொண்டு மகிழுமிரா கவப்பெரியோய் மகாமகோபாத்
யாயவனுன் நேயவன்நெஞ் சேயவன்முன் போயவனை யெண்ணி யேயோ
யாயபுகழ் ராஜேச பாற்காரைப் பார்ப்பதற்கோ பரிந்து விண்ணிற்
போயவனும் தமிழ்ச்சுவையைப் புகட்டுதற்கோ எமைத்தாய்புலியைநீத்தே.

பகரத்தா னரிதாம்பா ஷாகலிசே கரப்பட்டம்பரிந்து சென்னை
நகரத்தார் சகுந்தலமா தியவியந்தார் நயந்தளித்தார் நாட்டுக் கோட்டை
நகரத்தார் பெருஞ்சுவையில் மகாலித்து வான்ப்பட்டம் நல்கி னூர்முன்
அகரத்தார் எழுத்துமுத லாம்தலைமை புலவருளே அமைந்த ஐயா!

தென்னுல வாய்ச்சங்கம் திகழ்தருநக் கீரனெனச் சேது நாட்டு
மன்னாரும் மதுரைச்சங்கத் தந்தாய்ந்த தமிழ்மாண்பும் செட்டி நாட்டு
மன்னுமண் னுமலைபல் கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைச்சீர் வளர்த்த மாண்பும்
பன்னாளிற் பன்னாவிற் பகர்வரிதே பழுத்தமுது பாவ லோனே.

பருமுத்தல் கொழிசேது பதியரசி னவைக்களத்துப் பாவாண ரீ
* ஒருமுத்தென்றெனைக்குருமுன் குறித்தவுடைய சாமியுமென் றுரைத்தசொல்லும்
† “பெருமுத்துச் சாமியம்” என் றென்பாலின் பாராட்டுப் பேசியுய்த்த
அருமைத்தாமிருமுக்கும்முன்னிற்கத்திருமுகம்சொல் அடைந்ததெக்கே.

பணக்கானம் விரவரையர் தசராலிற் கொற்றவைசீர் பரவு மன்பர்
கணக்கானம் சான்மவர் பல் குணக்கானம் அருள்பொழியும் கணக்கில் தெய்வ
மணக்கானம் கண்டருள்ரீ மகளிரின்று வயிறலைத்து வாய்விட் டந்தோ
பிணக்கானம்பாடவைத்தாய்பெரும்புகழா லுயர்மலைமேற்பிறக்கம்போல்வாய்
சிலைகொண்ட சரவளத்தாற் சீராக வக்கோன்சீர் செகமுற் றென்னத்
தலைகொண்ட வுரைவளத்தாற்சகமுற்றும் தகவனைத்தாய்தணந்தாய்இந்நாள்
நிலைகொண்ட அன்பொடுமுன் ஆசான்சேய் அம்மாந்சேய் நெடுநாள் நேயக்
கலைகொண்ட ராவ்ஸாகிப் இராகவமால் முதலோர்கண் கலுழு மாறே.

நன்பாட்டுப் புலவ! உரை நாயகமே! பிரசங்க நாவ லாய். யாம்
இன்பாட்ட வருகவென இமையவர்முன் எதிர்த்தனரோ இனிய மைந்தா!
அன்பாட்ட வருகவரு கென்வாணி வாரியெடுத் தணத்திட் டாளோ
உன்பாட்டுக் கேட்பதினி உம்பரிலோ தமிழ்நாட்டின் னுழ்தான் என்னே.

பாட்டில் உரையிற் ப்கரொணு உன்பாற் பலைகலைச்சீர்
ஏட்டில் வரையில் எழுதொணு வாழி இரும்புகழிற்
நாட்டுனை நெஞ்சகம் புத்தகம் சித்திரம் நாட்டுவம் மேல்
நாட்டினின் றுசினின் காற்கும் எமக்கும் நயந்தருளே.

* 1917-ஆம் ஆண்டில் கனம் ஸர் P.S. சிவஸ்வாமிஐயரவர்கள் தலைமை
யிற்கூடிய மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் 16-ஆம் ஆண்டுவிழாக்கூட்டத்தில்
'தமிழர்வீரம்' என்னும் பொருள்பற்றி யான் செய்த உபந்யாஸத்தை ஒட்டி
என் ஆசிரியர் மஹாமஹோபாத்யாயஐயரவர்கள் 'முத்து' என்று என்னைப்
பாராட்ட, அடுத்திருந்த ஐயக்காரவர்கள் 'சாமியும்' (சாமி-தங்கம்) என்று
உடனே திருவாய்மலர்ந்தருளினார்கள்.

† எனது துதிக்கவிதூல்களைப் பாராட்டியருளிய சாற்றுக்கவிகளில்
ஐயக்காரவர்கள், 'திருமுத்துச் சாமி செழுக்கவிக்குத் தாய - பெருமுத்துச்
சாமியம்' என் பேம்' என்று குறித்துள்ளனர்.